

[Fuglsang.]

menslutningen, gå imod den selvopgivende hvad-kan-det-nytte-politik: at vi ikke har andet valg. Vi anerkender ikke, at der ikke skulle være et andet valg. Der findes andre muligheder, der findes netop i den nuværende verdenssituation en anden vej, og den vil vi også fremover arbejde for.

Den anden vej vil udenrigspolitisk betyde, at vi fører en politik, som er i overensstemmelse med, som støtter de kræfter og de positive tendenser i tiden, som er i færd med at gøre op med den kolde krig og med sådanne ledsagefænomener som økonomisk og militær blokade, handelsmæssig diskriminering og indgreb i vor handlefrihed, og som ud fra vort lands interesser arbejder for afspænding, afrustning, internationalt samarbejde og samhandel til gensidig fordel til alle sider. Den anden vej vil indadtil betyde en politik, der gør op med monopolerne og deres økonomiske magt og indflydelse på vort lands økonomiske og politiske liv, en politik, som i visse tilfælde gennem nationalisering og overhovedet gennem kontrol med landets råstofkilder og deres udnyttelse, gennem kontrol med vigtige nøgleindustrier, med penge-, kredit- og investeringsvæsen og med udenrigshandel sikrer, at disse områder og disse hjælpemidler fremover virkelig udnyttes til at fremme dansk produktion og til at hæve vort folks materielle og kulturelle levestandard.

Hans Schmidt: Forslaget til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af konventionen om oprettelse af Den europæiske Frihandelssammenslutning og de dertil i sidste uge vedtagne love og ændringer i toldloven og i valutalovent skal jo forstås i sammenhæng som en forberedelse til noget, der er mere vidtgående.

I sin skriftlige fremsættelse af konventionen understreger den højtærede udenrigsminister stærkt, at frihandelssammenslutningen ikke er et mål i sig selv, men tænkt og planlagt som et middel og som en vej til en bred europæisk løsning. Det står dog som en trussel, at videreførelsen bliver hængende i det europæiske krat af divergerende facts og følelser. Det er unægtelig en vanskelig opgave at finde vej gennem et

vildsomt område, hvor den slagne vej ikke findes, og hvor muligheden er stor for, at en gennemskydning får en skæv retning, så den ikke munder ud netop dér, hvor det var påtænkt, men helt ved siden af.

I mine tidligere indlæg har jeg fremført tanker herom, og de skal ikke alle gentages. I den erklæring, som den højtærede udenrigsminister har afgivet over for udvalget, finder jeg dog to tanker eller konstateringer, som jeg gerne vil gøre nogle bemærkninger til. Der siges her, at Danmarks tilslutning til frihandelsområdet ikke medfører, at vi bliver underkastet bestemmelser, der begrænser vor handelsfrihed, for så vidt angår de ydre toldsætter, og at den danske regering vil fortsætte sine bestræbelser for at nå til en bred europæisk løsning derved, at den såvel inden for EFTA som over for EEC vil virke for en aftale om, at de toldnedsættelser, der allerede har fundet sted eller skal finde sted pr. 1. juli d. å. inden for de to markedsdannelse, gøres gensidige med henblik på ligebehandling mellem disses medlemmer, og at dette kan opnås, hvis reduktionen for fællesmarkedets vedkommende kommer til at gælde såvel de eksisterende nationale toldsætter som den kommende fællestarif udadtil, til hvilken de første tilpasninger ifølge Romtraktaten skal finde sted den 1. januar 1962.

Tanken går, synes det mig, i den rigtige retning, men jeg kan ikke se rettere, end at den har en hage, og at det vil være afgørende for resultatet, om denne bringes ud af verden eller ej. Hagen er den, at de syv ikke har fælles ydre toldsætter, som kunne trækkes i niveau i samme takt som fællesmarkedets ydre toldsætter. For når denne forudsætning ikke er til stede, vil efter mit skøn den situation foreligge, som jeg ved første behandling nævnte i min skitse til et europæisk tariffællesskab, og som er denne: at når der ikke eksisterer fælles ydre toldsætter for både de syv og de seks, vil sådanne lande inden for de syv, som har adgang til råstoffer eller halvfabrikata uden told eller til en lavere told, end de seks har fastlagt, have et konkurrenceforspring i forhold til landene inden for de seks.

Spørgsmålet er så dette, om de seks kan gå med hertil, uden at det får til følge, at de opløser sig selv. Jeg tror det ikke. Men det er vel også herom, kampen